

Czwartek, 1 lutego 2007 r.

ZAŁĄCZNIK

SZCZEGÓŁOWE ZALECENIA DOTYCZĄCE TREŚCI WNIOSKOWANEGO PROJEKTU

Zalecenie 1 (co do formy i zakresu instrumentu do przyjęcia)

Parlament uważa, że zasady terminów przedawnienia powinny zostać ustalone w odpowiedniej formie i o ile Wspólnota uzyska niezbędne kompetencje prawne, powinny dotyczyć następujących roszczeń odszkodowawczych:

- wynikających z lub będących następstwem uszkodzenia ciała,
- wniesionych przez spadkobierców ofiary lub
- wniesionych przez inną osobę, gdy ofiara doznała uszkodzeń ciała lub uległa wypadkowi śmiertelnemu,

w przypadku, gdy postępowania dotyczą stron zamieszkujących bądź zameldowanych w różnych państwach członkowskich, lub stron zamieszkujących bądź zameldowanych w państwie nienależącym do Wspólnoty, lub wyboru między prawem różnych krajów.

Zalecenie 2 (co do minimalnej zawartości instrumentu do przyjęcia)

Czas trwania, sposób obliczania, początek, zawieszenie i przerwanie biegu terminu przedawnienia

- Ogólny termin przedawnienia powinien liczyć cztery lata niezależnie od charakteru zobowiązania, przyczyny działania, tożsamości pozwanego, za wyjątkiem przypadków, w których prawo właściwe dla roszczenia przewiduje dłuższy termin, w takim wypadku ciężar przedstawienia dowodu na istnienie tego dłuższego terminu spoczywa na skarżącym. Termin przedawnienia na wyegzekwowanie roszczeń odszkodowawczych określony w orzeczeniu końcowym lub w decyzji arbitrażowej powinien wynosić dziesięć lat. Żaden termin przedawnienia nie powinien mieć zastosowania do szkód wynikających z aktów terrorystycznych, tortur lub niewolnictwa.
- Termin przedawnienia kończy się po upływie ostatniej chwili jego ostatniego dnia; powinien być obliczony zgodnie z oficjalnym kalendarzem państwa członkowskiego, w którym skarżący wszczyna postępowanie; dzień, w którym wystąpiła podstawa roszczenia nie powinien być liczony. Jeżeli termin przedawnienia zostaje przedłużony, nowy termin przedawnienia powinien być obliczony począwszy od daty upływu poprzedniego terminu przedawnienia.
- Termin przedawnienia powinien rozpocząć się:
 - 1) z datą, na jaką przypada podstawa roszczenia z tytułu uszkodzenia ciała lub z datą (rzeczywistego lub domniemanego) powzięcia wiadomości (jeżeli jest późniejsza) przez osobę poszkodowaną;
 - 2) w przypadku roszczeń podnoszonych przez spadkobierców, z datą śmierci lub datą (rzeczywistego lub domniemanego) powzięcia wiadomości (jeżeli jest późniejsza) przez spadkobierców lub sukcesję;
 - 3) w przypadku roszczeń ze strony ofiar drugorzędnych, z datą śmierci lub datą (rzeczywistego lub domniemanego) powzięcia wiadomości (jeżeli jest późniejsza) przez ofiarę drugorzędną (wypadki śmiertelne) lub z datą, na jaką przypada podstawa roszczenia lub datą (rzeczywistego lub domniemanego) powzięcia wiadomości (jeżeli jest późniejsza) przez osobę poszkodowaną (wypadki nie śmiertelne).
- Bieg terminu przedawnienia powinien ulec zawieszeniu, jeżeli pozwany umyślnie, nieuczciwie, bezpodstawnie lub w wyniku pomyłki zataił istnienie faktów lub kwestii wskazujących na odpowiedzialność pozwanego. Powinien on ulec także zawieszeniu podczas odnośnych postępowań karnych/dochodzeń lub w przypadku nierozstrzygniętego pozwu/roszczenia na mocy dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2000/26/WE z dnia 16 maja 2000 r. w sprawie zbliżenia ustawodawstw państw członkowskich odnoszących się do ubezpieczenia w zakresie odpowiedzialności cywilnej za szkody powstałe w związku z ruchem pojazdów mechanicznych (czwarta dyrektywa w sprawie ubezpieczeń komunikacyjnych) ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ Dz.U. L 181 z 20.7.2000 r., str. 65. Dyrektywa zmieniona dyrektywą 2005/14/EC (Dz.U. L 149 z 11.6.2005 r., str. 14).

Czwartek, 1 lutego 2007 r.

- Termin przedawnienia powinien zostać przerwany albo zawieszony: rozpoczęciem postępowań sądowych; jakimkolwiek działaniem skarżącego, o którym został powiadomiony pozwany, mającym na celu wszczęcie postępowań pozasądowych; jakimkolwiek działaniem skarżącego, o którym został powiadomiony pozwany, mającym na celu rozpoczęcie negocjacji; lub jakimkolwiek innym działaniem skarżącego, o którym został powiadomiony pozwany, informującym pozwanego o roszczeniu odszkodowawczym.

Powinno się włączyć odpowiednie przepisy dotyczące przedawnienia terminu na formalne przedstawienie sprawy, dyskrecjonalnych uprawnień sądów przy stosowaniu terminów przedawnienia, skutków wygrania sprawy ze względu na przedawnienie terminu na formalne przedstawienie sprawy oraz wielość skarżących/pozwanych.

Ponadto państwa członkowskie powinny być zobowiązane do utworzenia krajowych centrów informacji przechowujących rejestr wszystkich dochodzeń karnych lub postępowań w toku z udziałem zagranicznych ofiar oraz udzielających pisemnych odpowiedzi na uzasadnione wnioski o udzielenie informacji składane przez lub w imieniu zagranicznych ofiar.

P6_TA(2007)0021

Dyskryminacja młodych kobiet i dziewcząt w edukacji

Rezolucja Parlamentu Europejskiego w sprawie dyskryminacji młodych kobiet i dziewcząt w edukacji (2006/2135(INI))

Parlament Europejski,

- ponownie potwierdzając zasady ustanowione w art. 2, art. 3 ust. 2, art. 13, art. 137 ust. 1 lit. i) oraz art. 141 Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską,
- uwzględniając Kartę praw podstawowych Unii Europejskiej ogłoszoną w 2000 r., a w szczególności jej art. 23,
- uwzględniając Europejską konwencję o ochronie praw człowieka i podstawowych wolności z 1950 r.,
- uwzględniając Powszechną deklarację praw człowieka Organizacji Narodów Zjednoczonych (ONZ) z dnia 10 grudnia 1948 r.,
- uwzględniając milenijne cele rozwoju ONZ, w szczególności trzeci cel rozwoju, dotyczący propagowania równości kobiet i mężczyzn oraz wzmocnienia pozycji kobiet jako niezbędnego warunku m.in. do osiągnięcia równego dostępu do wszystkich poziomów wykształcenia i wszystkich sektorów zatrudnienia,
- uwzględniając IV Światową konferencję ONZ w sprawie kobiet, która odbyła się we wrześniu 1995 r. w Pekinie, deklarację pekińską i platformę działania oraz kolejne dokumenty końcowe przyjęte na późniejszych specjalnych posiedzeniach ONZ Pekin+5 i ONZ Pekin+10, dotyczące nowych działań i inicjatyw zmierzających do realizacji deklaracji pekińskiej z dnia 9 czerwca 2000 r. oraz platformy działania z dnia 11 marca 2005 r.,
- uwzględniając fakultatywny protokół do Konwencji ONZ w sprawie likwidacji wszelkich form dyskryminacji kobiet (CEDAW) przyjęty w 1999 r., stanowiący, że osoby lub grupy osób podlegające jurysdykcji państwa sygnatariusza, które uważają, że państwo sygnatariusz dopuściło się wobec nich naruszenia jakiegokolwiek prawa ustanowionego w konwencji, mogą poinformować o tym Komitet ds. Likwidacji Dyskryminacji Kobiet,
- uwzględniając światowe raporty kontrolne Organizacji Narodów Zjednoczonych do Spraw Oświaty, Nauki i Kultury (UNESCO) „Edukacja dla wszystkich” za lata 2003/2004, 2005 i 2006,